

liko pukovnikov, ki bi morali že davno biti generali. Listi, ki se ogrevajo za belo roko, pravijo, da so to »belorukci«, oni, ki so za črno roko, pa pravijo, da se bodo sedaj popravile krivice, storjene »črnorukcem.« Vidi se, da sta se bela in črna roka nekako sporazumeli in da ima genral Vašič kot vojni minister posebno — srečno roko, ker je listo za povišanje sestavil tako, da je koliko toliko ena in druga roka zadovoljna. Zado- voljna pa ne more biti država davkoplačevalcev, ker bo lista, ki obe roki zadovoljuje, morala biti zelo obsežna in zelo obtežljiva za državni proračun in za davke. Po- višan bo tudi neki pukovnik, ki je nekaj tožil in fla- čil svojega tovariša, ker ni hotel plesati kola kraljice Drage.

Lojalnost vladnega bloka. Pretečeni teden so že- lezničarji zborovali v Beogradu ter protestirali radi nez- nosnih razmer, v katere jih je pahnila vlada. Na ta shod je prišel tudi demokratski poslanec Slavko Seče- rev, ki je licemerno govoril o težkem železničarskem položaju s posebnim povdankom, da tega ni kriva cela vlada ali parlament, temveč edinole prometni minister. Kaj pomeni taka izjava? — Sečerov je demokrat, pro- metni minister pa radikal. Odbijati odgovornost od se- be, drugega pa obtoževati, to je morala vladne koalicije.

Protest Črnogorcev. V eni od zadnjih števil k beo- grajskega »Novega Lista« čitamo, da je došla v Beo- grad posebna deputacija iz Črnogore in sicer iz kraja Berane, da protestira proti razdelitvi na oblasti. Depu- tacija je vladi in parlamentu podala spomenico, v ka- teri narod iz Črnogore protestira proti razdelitvi svo- jih pokrajin. Spomenica označuje razne nepravilnosti te razdelitve ter končuje takole: »To je samo vam po volji. Mi nikdar ne bomo upoštevali take razdelitve.«

Lepa anketa. Beograjski »Novi List« opisuje an- keto, ki naj bi preiskovala krivdo na poginu rekrutov. Svojega dela ta preiskovalna anketa še ni začela in če ga tudi začne, ga ne bo mogla izvrševati. Pojavile so se kakor vedno — velike težave. Nobenega jurista ni bilo v odboru, razven Mogovčevića, ki je pa svoje me- sto odložil. Po skupščini se že govori, da bo cel anketni odbor podal ostavko. Pri tem pa njegovi člani niso niti v Beogradu. Tako si parlament in pa ta anketa pred- stavljajo svojo dolžnost napram tolikim nedolžnim žrt- vami! Nastal je pravi sistem potlačevanja vesti in dolž- nosti narodnih zastopnikov. Zavedni in vestni poslanci nimajo nobene zaslombe in odmeva v taki nemoralni atmosferi.

Dnevne novice.

Kapiteljskim vikarjem lavantinske škofije je bil danes jutraj ob pol 9. uri v kapiteljski seji izvoljen prečastiti gospod stolni prošt dr. Martin Matek. Tako je lavantinska škofija po dolgem času dobila svojega začasnega upravitelja. Škofijskim ekonomom je bil že poprej od kapitelja izvoljen preč, stolni dekan dr. Iv. Tomažič.

Seja vodstva SLS se bo vršila v nedeljo, dne 21. maja ob devetih dopoldne v dvorani hotela pri »Belem volu« v Celju. Vsem novoizvoljenim članom vodstva smo že odposlali vabila z dnevnim redom in drugimi navodili. Radi seje vodstva odpovedujemo vse shode, ki so bili za 21. maj že naznanjeni. Shodi se naj vrše 25. ali 28. maja. — **Tajništvo SLS.**

Velik shod katoliškega ljudstva se bo vršil dne 2. julija t. l. pri znameniti romarski cerkvi Sv. Roka pri Šmarju za rogaško-šmarski in sosedne okraje. To vest razglamo radi tega tako rano, da ne bodo naše or- ganizacije iz zgoraj omenjenih okrajev nastavile na ta dan kakih drugih večjih prireditvev. Podrobnosti te- ga shoda se bodo pravočasno razglasile po našem ča- sopisu. Za obilno manifestacijsko udeležbo katoliške misli naj naše organizacije že začnejo sedaj pridno ag- titirati.

Hoče pri Mariboru. Shod SLS, ki ga je za dne 14. maja sklical naš poslanec Žebot je kljub hudemu na- livu uspel zelo dobro. Predsedoval je vrl naš pristaš gospod J. Gselman. Navzoči so bili tudi številni zastop- niki soc. demokratov, ki pa so so izjavili, da obsojajo sedanjo pogubonosno centralistično politiko Etbin Kri- stanovih gosposkih socijaldemokratskih poslancev. O položaju in smernicah naše politike je govoril posla- nec Žebot. Zborovalci so izrekli Jugoslovanskemu klub- u polno zaupanje in ga prosili, naj vedno krepko bran- i naše pravice. Posebno odobrava naše ljudstvo od- ločen nastop naših poslancev za avtonomijo Slovenije in brambo vojakov.

Izdali samostojnost Slovenije — sedaj pa priprav- ljajo kulturni boj. Naši socijalpatrijotje so glede izdaj- stva slovenske avtonomije in razpoloženja za kulturni boj žlahta prvega kolena z demokrati in samostojneži. Takoj po izglasanju centralistične ustave so socijalni demokratje pristali na razkosanje države na oblasti po določilih ustave. Socijalpatrijotski vodja Etbin Kristan je radi zavlačevanja državne razdelitve vzpodbujal vladne petolizce v zakonodajnem odboru, da treba de- lati noč in dan, samo da se izdela v odboru zakon o razmesarenju države. Ko so socijalni demokratje pod- prli vlado glede državne razdelitve in pokopali za ne- kaj časa samostojnost Slovenije, so začeli očitno izzi- vati v narodni skupščini na kulturni boj. Poslanec Et- bin Kristan je interpeliral prosvetnega ministra Pribi- čevića radi verskih vaj, osobito obiska šolskih maš, ali se je ta zadeva že uredila v smislu ustavnih določb. Pribičević mu je odgovoril, da še ni čisto določeno, ali so šolske maše obvezne ali ne! S to interpelacijo je g. Etbin Kristan opomnil voditelja jugoslovanskega kul- turnega boja, naj izda v najkrajšem času glede verskih vaj navodila po predpisih ustave. Za Pribičevićem se je obrnil poslanec Etbin Kristan do trgovinskega mi-

nistra z grajo, češ, zakaj še doslej ni odpravil vero- nauka iz trgovskih šol v Sloveniji in ga nadomestil s socijalno higijeno. G. minister je odgovoril Kristanu, da doslej še pač nikakor ni bilo mogoče, da bi se bilo šolstvo enako uredilo po celi državi in baš radi tega se še poučuje na trgovskih šolah v Sloveniji po stari po- prejšnji navadi veronauk. Ta odgovor pa Kristana ni zadovoljil in je opomnil g. ministra, naj kar najhitre- je uredi pouk na trgovskih šolah tako, kakor to zahte- va ustava, ki zajamčuje svobodo vesti. Po Kristanovih nazorih se torej krši ustava, ako se poučuje vernauk na trgovski šoli in ako se še smatrajo šolske maše kot obvezne. Tako torej nastopajo v zbornici socijalni de- mokratje, ki so svojčas izjavljali, da odločno odklan- jajo vsak kulturni boj v Sloveniji.

500 milijonov dinarjev za novo oboroževanje za- hteva vojni minister. To je po starem 2000 milijonov kron! Ali ni to strašno! Za uboge ljudi vlada nima de- narja, a za kanone, smodnik, dinamit in enaka mo- rilna sredstva ima kar milijarde. Kam bomo prišli? In samostojni ter dr. Kukovec pa kar na debelo kimajo vsaki zahtevi vojnega ministra. Ko bodo volitive, se bo- do zopet našli ljudje, ki bodo glasovali za te samostoj- ne in demokratske zapravljaljive.

Kako je naša armada preskrbljena z zdravniki? Načelnik sanitetnega oddelka je izjavil na prvi seji pa- rlamentarne komisije, ki raziskuje afero Žečević, da bi moralo biti v naši armadi 430 zdravnikov, a jih je sa- mo 120, ker zdravniki zapuščajo vojaško službo radi preslabih plač.

Preskrba naših obolelih vojakov. Za obolelega vo- jaka je določenih in predvidenih dnevno 6 dinarjev, bolnišnice pa zahtevajo 25 din.

Kje so vojaške postelje in odeje? Po naših vojašni- cah najbolj primanjkuje postelj in odej, tako, da spi- ta po dva v eni postelji in brez odeje. Radi pomanjkanj postelj in odej je tudi toliko rekrutov obolelo in po- mrlo. Sedaj se je zvedelo, da je vojna uprava naročila postelje in odeje, a že vse davno, davno leži na raznih carinarnicah, ker se vojno ministrstvo ne more pogo- diti glede carine.

Od naših lanskih rekrutov bi bilo smelo umreti samo 120 fantov — a jih je 350. Navadna umrljivost med mladim vojaštvom znaša 1 do 1 in pol odstotka. Lansko leto bi bilo po navadni umrljivosti v kulturni državi od naših 87.000 rekrutov umrlo le 120, a jih je v resnici 350.

Jugoslovanski vojaški strokovnjaki sami priznava- jo, da bi bilo najboljšje, ako bi rekruti odslužili svoj službeni rok v domačih pokrajinah, samo naša »slav- na« in človekoljubna beograjska vlada se je odločila, da morajo biti vojaki v posameznih polkih radi po- litičnih razlogov med seboj pomešani.

Poslanca Roškar in Žebot sta poslala ministrom notranjih zadev, financ in vojne ostro interpelacijo radi nevzdržnih razmer na naši meji na črti od Sv. Du ha do St. Ilja. Cariniki in pogranične trupe v krajih o- krog Sv. Križa, Sv. Jurija, Sv. Kungote, Svečine, Plav- za in Sv. Ilja počenjaajo z obmejnimi ljudstvom take gorostasne stvari, da vpijejo do neba. Prehod čez mejo na posestva, ki ležijo tik ob meji, kljub dovoljenju za dvolastnike je nemogoč. Naše ljudi graničarji in cari- niki tepejo, šikanirajo, zapirajo. Največji barbari so kapetan Noričič, narednik Maksinovič in še nekateri drugi. Ljudstvo je vznemljeno do skrajnosti. Tako ne more iti dalje. Saj vendar nismo mi Slovenci šli v to državo, da bi se nas smatralo kot sužnje. Poslanca gg. Roškar in Žebot zahtevata v interpelaciji, da se naj te krivice takoj preiščejo, krivci odstranijo in ostro kaz- nujejo. Naše ljudi na meji pozivamo, da pošljejo na- šim poslancem natančne podatke o dogodkih na meji.

Poslanec Drogenig je v finančnem odboru dne 5. maja v razpravi o proračunu za vojno in mornarico glasoval kot odposlanec Samostojne za predlog vojnega ministra, po katerem se morajo letos vršiti manevri. Za ta nepotrební špas dobi vojni minister iz državne blagajne izplačano nič manj nego 7 in pol milijona di- narjev ali po starem računu 30 milijonov kron. Posl. Jugoslovanskega kluba so stavili predlog, da se ta toč- ka črta, a Drogenig je z navdušenjem glasoval za ma- nevre. Tako pomagajo poslanci Samostojne izmetavati milijone davčnega denarja. Ljudstvo gladuje, ne mo- re izhajati, kmetu nalaga sedanja vlada ogromne dav- ke, a za take nepotrebne stvari kar na debelo izmetujejo tako ogromne svote. Ljudstvo slovensko, ali soglašaj s takim gospodarstvom?

Kako podpirajo naši konzulati naše trgovce? Trgovec, ki plačuje letno najmanj pol milijona davkov nam piše: Imam precej razvito uvozno in izvozno trgovino. Delam v Nemčiji, Švico, Italijo in Francijo, sedaj sem jo pa raz- širil še na Madžarsko. Mudil sem se cele tri tedne v Bu- dimpešti, da ustvarim temelje za večjo trgovino z Ma- džarsko. Imel sem v Ferencvarosu naloženih pet specialnih vagonov lahko pokvarljivega blaga namenjenega za Fran- cijo. Ker sem čital v časopisu, da se mora vsak Jugoslo- van zglasti pri našem konzulatu, sem se tudi jaz napotil na konzulat, da se prijavim ter zajedno informiram o trgo- vskih zadevah. Na konzulat sem prišel ob 9. uri zjutraj, a imel sem dvomljivo čast, da sem moral čakati do pol 11. ure, ko je prišel v urad tajnik konzulata, kateremu sem izročil svoj »pašus« ter 190 K denarja. Čakal sem naprej na odrešenje. Po dolgem čakanju sem slišal klicati moje ime. Stopil sem v pisarno, ker so bile dve gospodični in en mlad uljuden mož, ki mi je naročil, da prinesem eno malo sliko, potem pa dobim zaželeni »pašus«. Sedaj pa hajd na lov, da vjamem kakega fotografa. Po dolgotrajnem iskanju sem ga tudi dobil, ter mu obrazložil, da sliko takoj rabim. To- da opravič nisem nič in moral sem iti k drugemu in pri tem sem še le opravič. Plačal sem za sliko 250 K. Da hitro opra- vim, sem si najel izvoščeka in hajd nazaj na konzulat, kjer sem oddal sliko. Po dolgem čakanju sem bil poklican v sobo, kjer mi je nek pisar rekel: Vaš »pašus« ni v redu, tu imate potni list za povratek v domovino, kjer se mo-

rate takoj prijaviti na policijo. Začuden sem gledal pisarja a on je odkimoval z glavo rekiš, da naj počakam na tajni- ka. Po dolgem čakanju stopim pred strogega gospoda taj- nika. Razložil sem mu zadevo, nakar me je tajnik vprašal, kako sem mogel s takim »pašusom« priti na Madžarsko. Rekel sem mu, da sem prejel »pašus« od jugoslovanske policijske oblasti ter da sem prišel po železnici po trgo- vski — opravih na Madžarsko, kot dokaz pa je potrdilo ob- mejne oblasti v Kotoribi ter potrdilo, da sem Slovenec in da sem kupil blago namenjeno za Francijo. Pokazal sem mu fakture, katerih pa ni hotel niti pogledati. Tudi sem mu rekel da so vagoni z blagom že natovorjeni. Toda vse skupaj ni nič pomagalo. Rekel je: »Idite lepo kuči, pa se prijavite policiji, drugač govorite, čeprav ste Slovenec, srbski, z Bogom!« Kaj sem si mogel pomagati. Grem na kolodvor. Najprej sem imel sitnosti z ogrskimi oblastmi in za tem z avstrijskimi. Po dolgotrajnem telefoniranju in preiskovanju, položiti sem moral kavcijo 2000 K, so me pustili dalje. Potrošil sem samo za »bakiš« čez 50.000 K. Zamudil sem šest dni, opravil nič, Prišel domov, so me oblasti začudeno povpraševale, kako je mogel naš konzul- lat v Budimpešti postopati tako nepravilno. Citatelji tega so pa sedaj lahko prepričani, kako pospešujejo naši konzulati trgovino in kdo dela draginjo. Namesto, da bi ju- goslovanski trgovci našli zaščito na naših konzulatih, pa zadenejo na neopravičljive sekature in ovire.

Zadružna zveza v Ljubljani. Najmočnejša zadruž- na organizacija v Jugoslaviji — Zadružna zveza ljub- ljanska — je imela pretekli četrtek svoj redni občni zbor, ki ga je vodil njen predsednik dr. Korošec. Za- stopanih je bilo 269 zadrug. V Zadružni zvezi je včlan- jenih 537 zadrug. V letu 1921 je odpadlo 148 zadrug, ker so prišle pod Italijo, oziroma pod Nemško Avstrijo. Denarni promet je znašal 1.744.583.491 K in se je v preteklem letu zvišal za 280 milijonov kron. Vloge v tekočem računu so se od prejšnjega leta zvišale za več kot 100.000.000 K in so koncem poslovnega leta znaša- le 270.157.706 K 94 v. Našo Zadružno zvezo je lansko leto revidirala Glavna Zadružna zveza v Belgradu, ki se v svojem dopisu z dne 6. maja t. l. zelo pohvalno iz- razi o delovanju in poslovanju Zadružne zveze. Usta- novi, pri katerih sodeluje naša Zadružna zveza, ste: Gospodarska zveza in Zadružna Gospodarska banka, ki se obe lepo razvijata. Zveza stoji trdno, posluje vest- no in natančno. Trudi se, povzdigniti naše zadružništ- vo in naše ljudstvo rešiti iz rok oderuških pijavk. Tre- ba je zato, da jo vsi podpirajo v njenem delovanju, ker s tem delajo v splošno ljudsko korist. V zadnjem času so nastopili v Sloveniji brezvestni ljudje, ki agitirajo pri naših posojilnicah in jim prigovarjajo, da naložijo svoj odvišen denar pri neki banki. Obljubujejo obresto- vanje po 7 odstotkov in celo več milijonov letne provi- zije tistim posojilnicam, ki bi spravile dotični nam nasprotni banki okoli 100 milijonov K vlog. To so brezvestni agitatorji, ki jih naše posojilnice ne smejo poslušati! Dozdaj se je še vedno izkazalo, da denarni zavodi, ki iščejo denar proti visokim obrestim, slabo stojijo, da nimajo zaupanja in zato tudi ne denarja. Zato pa je treba, da se proti takim brezvestnim agita- torjem in plačanim agentom nastopi z vso brezobzir- nostjo. Posojilnicam pa kličemo: Držite disciplino v svoji zadružni organizaciji!

Odhod križevačkega škofa. Križevački grško-kato- lski škof dr. Dioniz Nyaradi bi imel zasesti škofovsko stolico v Filadelfiji v Severni Ameriki, da poravnata tam verske spore med izseljenci poljske in ruske narodnosti. Na Nyaradijevo mesto bi prišel apostolski administra- tor za Bosno Aleksa Bazjuk, ker je pod sedanjim vlad- nim režimom izključeno, da bi zasedel kako škofijsko mesto Hrvat.

Bivši komunistični poslanci — prenešeni iz ječe v bolnico. Že svojčas smo dovolj poročali, kako nečlove- ško se je postopalo s komunističnimi poslanci v preis- kovalnem zaporu, dokler ni došlo do razprave in ob- sodbe. Zaprti poslanci komunisti: Filip Filipovič, Ni- kola Kovačević in Jurij Šalaj so sedaj kot bolniki pre- mešeni iz beograjske ječe v bolnico, kjer so jih nasta- nili v pritličju skupno s sifilitičnimi, na trahomu obo- lelimi in lopovi. Prvi škandal je to, da se bolnike raz- nih boleznih meša, ali še večji škandal je dejstvo, da se politični obsojenci spravljajo skupaj in z njimi enako postopa kot z razbojniki in največjimi lopovi. Ako je enkrat uprava beograjske ječe pustila prepeljati zgoraj omenjene komunistične poslance iz zapora v bolnico, so gotovo zapisani smrti in bodo postali žrtev nasilne- ga režima v tako »svobodno« naslikani državi.

Orožni list za orožje. Vlada je izdala naredbo, ki do- loča, da mora imeti v mestih in trgih vsaka oseba orožni list, ako ima kako puško ali samokres. Za vojaške puške se ne izdajo nobeni orožni listi. Seveda je treba take pri- jave kolekovati in sicer mora priti na prošnjo kolek po 2 dinarja in za dovoljenje se priloži kolek po 5 din. Pre- stopki zoper to naredbo se kaznujejo z denarno globo do 4500 dinarjev ali z zaporom do treh mesecev, vrhutega se orožje zapleni. Zopet novo izsesavanje ljudstva, kajti če- mu rabim orožni list, ako mi puška ali samokres visi do- ma na steni in ne nosim pri sebi, marveč rabim doma za- varnost pred morebitnim roparskim napadom!

Naš Bitolj. Dokler je bil Bitolj cel in neporušen, ni nikdo maral zanj. Sedaj pa po strašni eksploziji se sliši od vseh strani: »Naš Bitolj! Naš Bitolj!«, kakor da bi moralo biti baš vse naše, kar je uničenega in po- rušenega.

Strajk v Beočinu. V cementni tvornici v Beočinu štrajka 1400 delavcev. Vsi pregovori med upravo tovar- ne in delavstvom so se izkazali kot brezuspešni. Za po- ravnavo sporov se pričakuje intervencija ministrstva socijalne politike.

Vprašanje prehrane Dalmacije. Klub zemljoradnikov se je te dni temeljito posvetoval glede omiljenja lakote in vsestranskega pomanjkanja v Dalmaciji. Zemljoradniki so naslovili na predsednika vlade obširno spomenico, v ka- teri slikajo, kako so razne naravne nezgode uničile Dalmacijo in predale na milost in nemilost usodi lakote. Edino, kar je ubogim Dalmatincem ostalo, je vino, katerega pa so

aorejo izvažati v inozemstvo, radi previsoke prevozne celine. Ze lani so bili ministri za socialno politiko, finance ter trgovino opozorjeni, da pride v Dalmaciji do krize na vinskem trgu in do lakote. Edino minister saobračaja je lansko leto odobril popust 25 odstotne železniške tarife za prevoz dalmatinskega vina. Minister za socialno politiko je sicer obljubljal, da bo ukrenil vse potrebno, da se od pomore po ujmah prizadetih Dalmatincev, da bodo dobili najsiromašnejši koruzo zastonj, a imovitejši po 1 din. 1 kg, a to so bili vse prazni in neizpolnjeni obeti. Klub zemljoradnikov spominja predsednika, da je sedaj zadnji čas, da se pošlje v Dalmacijo prehrana po najnižji ceni, najbolj revnim pa brezplačno.

Glad v Črnigori. V Črnigori je zavladalo veliko pomanjkanje prehrane. Cetinjsko glasilo celo javlja, da uživajo Črnogorci po nekaterih krajih travo. V Črnigori stane 1 kg koruze 24 K in narodu pa se ne da nikake prilike, da bi si z delom kaj zaslužil.

Kaj se lahko zgodi pri nas! Na otočju na Donavi, ki leži med Novim Sadom, Petrovaradinom in Kačem in radi katerega se že dolgo prerokajo zgoraj omenjene občine, je prišlo te dni do velikega incidenta. Novosadski pastirji so nagnali živino na sporni otok na pabo. Ko so zagledali petrovaradinski pastirji novosadske, so se odpravili nad nje, da jih preženejo z otoka. Med obema gruščama pastirjev se je razvila pravcata bitka, v katero je posegla petrovaradinska policija in pripravila na — strel! Nato so pozvali novosadski pastirji na pomoč odred vojakov, ki je vežbal na otoku in je prešel na stran Novosadčanov in otvoril ogenj na petrovaradince in policijo. Vsled strelav iz vojaških pušk so se spustili v beg pastirji obeh spornih strank policiji vred, od katere so vojaki ranili enega moža.

Poboj radi dekleta. V nedeljo, dne 30. m. m. ob uri zvečer je napadel Peter Valenta z desetimi tovariši iz Klisa v Solinu hišo Vladimirja Grubišića. Pozvana žandarmerijska patrulja je skušala preprečiti ta napad, a so pobili napadalci enega žandarja na tla. Na srečo je dospela v tem trenutku na mesto napada druga patrulja, ki je pregnala napadalce, nekaj pa jih prijel. Napad na Grubišićovo hišo je bil uprizorjen radi tega, ker je vzel hišni gospodar za ženo neko deklico iz Klisa, kar so mu pa fantje iz Klisa smrtno zamerali in bi bili ubili njega in ženo, da ju ni rešilo orožništvo. In vse to bi se bilo zgodilo radi — ene Dalmatinke!

Krvna osveta med Arnavti. Tomo Gjonov Bobi iz Gromselja v srezu djakovičkem, je šel dne 21. m. m. s svojo ženo Zojo, da pripelje na vozičku drva iz gozda Jordan. Na povratku sta se vstopila pred njega dva s puškama oborožena Arnavta in ustrelila vanj 10krat, govoreč mu, da je tudi nju bolelo, ko je bil ubit njuni brat. Celi uboj svojega moža je gledala žena Zoja. Preskava je dognala, da je ubil minulo leto Tomov brat Pren Gjonov Bobi, sedanji razbojnik, nekega Arnavta — nevtralni con in letos so se sorodniki ubitega osvetili na čiste nedolžnem Tomo-ju.

Poplava Tise. Radi zadnjih nalivov je reka Tisa narasla, izstopila in poplavlja 60.000 orolov zemlje med Titelom in Zabljinu.

Nove izkopsnine v Solinu. Te dni so odkrili izpod razvalin v Solinu (blizu Splita) dve baziliki in še več drugih zanimivosti.

Narodna banka naše države je izkazovala dne 30. aprila sledeče stanje: Aktiva: 7 milijard, 893 milijonov in 700.000 din. Kovinska podlaga je znašala 401 milijon dinarjev. Pasiva: 7 milijard, 893 milijonov in 700.000 dinarjev. Število novčanic 4 milijarde, 815 milijonov 400.000 dinarjev. Od zadnjega izkaza se je število novčanic zmanjšalo za 47 milijonov 400.000 din.

Carinski dohodki naše države. Od Novega leta pa do 21. aprila t. l. so znašali carinski dohodki naše države 300 milijonov 125.163 dinarjev. Najvišje dohodke je izkazala zagrebška carinarnica namreč 4 milijone 182.291 dinarjev, za tem beograjska 2 milijona 431.239 narjev, mariborska 2 milijona 142.619 dinarjev, ljubljanska poldrugi milijon, sarajevska 1 milijon, vse te carinarnice pa niso dosegle svoto enega milijona

Vse se čudi, zakaj carinarnica na Jesenicah ne izkazuje več dohodkov, saj vendar gre tamkaj vse blago v Italijo.

Oprema poštnih zavojev v inozemstvo. Opetovano se dogaja, da ljudje prinašajo na poštne urade poštne zaboje, naslovljene v inozemstvo, ki niso opremljeni tako, da bi odgovarjali poštnim predpisom. Taki poštni zavoji morajo biti zaviti v nepremočljivo platno ter zapečateni ali plombirani s svinčnimi plombami ali pečati, ker jih sicer inozemske poštne uprave ne sprejmejo. Z voskom zapečateni poštni zavoji, naslovljeni v inozemstvo, se ne sprejmejo.

Zahvala izobrazboljubnemu gospodu nadučitelju. Od Sv. Petra pod Svetimi Gorami nam poročajo: Marsikateri nasprotnik se nam je že posmehoval, ker ni naše izobraževalno društvo dobilo prostora za prireditve igre. Kakor dober oče je tu pristopil na pomoč svojim nekdanjim učencem naš gospod nadučitelj E. Moric in odstopil šolsko sobo za igro. Zato kličemo enoglasno: Stotero Bog povrni! Ko bi bilo več gospodov učiteljev posnemovalcev, bi bilo tudi več mladine otete verskega in moralnega propada.

Iz Maribora.

Iz poglavja o začetnih pojavih kulturnega boja od strani mariborskega učiteljstva. Že dne 31. avgusta l. 1895 je potrdil graški deželni šolski svet odredbo lavanjskega ordinarijata, ki določa za ljudske in meščanske šole šolarske maše ob dveh šolskih dneh toplejšega letnega časa. Ta odredba deželnega šolskega sveta je postala obvezna in bila razposlana na vse mestne in okrajne šolske svete dne 1. januarja l. 1896 in velja še danes. Mariborsko učiteljstvo pa je letos kar meni nič in tebi nič zavrglo to naredbo in noče več pošiljati otrok k šolskim mašam. Pri preziru zgoraj omenjene naredbe prednjači na naše začudenje ženski spol z izgovorom: otroci se ne bodo vodili k šolskim mašam, ker niso gg. kateheti naznanili šolskim vodstvom preko ordinarijata, da bodo tudi letos šolarske maše. Takega obvestila od strani cerkvene oblasti na šolska vodstva ni zahtevalo učiteljstvo od l. 1896 do letos. Drug izgovor prezira šolskih maš pa je ta: otroci ne vzdržijo tako dolgo in vsled šolskih maš bi trpel naenkrat nedeljen pouk, katerega so upeljali učitelji na s tem ponudili mestni otročjadi priliko, da se cele popoldneve potepa in goni po mestnih ulicah. Iz zgoraj omenjenih ničevih vzrokov se upirajo nadučiteljice šolskim mašam in so dobile v županu Grčarju gorečega zagovornika nasprotstva napram šolskim mašam, ki so bile v Mariboru odredbenim potom v navadi od l. 1896. Ravno mariborsko učiteljstvo nima torej s svojim županskim kolegom vred drugega pametnejšega dela, kot začeti in prednjačiti na kulturnobojnem polju, katerega tudi staroavstrijski Maribor ni poznal in ga je odklanjal. Pa prišli še bodo drugi časi slovenske avtonomije in tedaj se bodo vremena marsikateri kulturnobojno razpoloženi gospej nadučiteljici mogoče preveč — zjasnila.

Pasivna rezistenca v mariborski delavnici južne železnice se še vedno nadaljuje, ker zahteva delavstvo izplačilo draginskih doklad. Ta pasivna rezistenca je za podjetje bolj škodljiva kot popolna stavka, ker se ku rijo stroji, kotli, kovaški mehi itd., delavstvo stoji pred stroji, nakovalji itd., a ne dela — kurivo pa se kuri na račun podjetja. Dne 13. t. m. je preiskovala štrakujoče gibanje delavstva posebna komisija, v kateri so bili: zastopnik železniške uprave, višji železniški uradnik ministrstva saobračaja, okrajni glavar dr. Lajniš in pol. nadsvetnik dr. Kerševan. Komisija je pozvala delavce raznih skupin, ker so dosedanji zaupniki odložili svoje mandate, naj v delu pričakujejo rešitve zahtev, ker južna železnica ne more izplačati doklad, dokler se ta zadeva ne reši potom proračuna tudi za državne železnice. Delavstvo vztraja v pasivni rezisten- ci.

Ledeni možje so se pojavili ter prinesli beli pozdrav.

Tako je zapadlo včeraj na Klopem vrhu čez meter snega, a pri Ruški koči ga je bilo četr metra. Prebivalci Pohorja oupujavajo, ker dosedaj še niso utegnili prav nič sejati. In pišemo že 15. maja.

Konjske dirke v Mariboru se vrše dne 25. in 28. maja t. l. na Teznu pri Mariboru. Iz poročil, ki so došla dosedaj, se sklepa, da je zanimanje za te dirke zelo živahno, ter da bo tudi udeležba zelo obila.

Carinjalna pošta v Mariboru razglasa sledeče: Za vse poštne pošiljke iz inozemstva prispele po 25. aprilu 1922 velja razpis ministrstva financ od 23. februarja 1922, broj 1957 (Službene Novine broj 45). Prejemniki takih inozemskih pošiljk morajo v interesu hitrejšega carinskega odprave pravočasno predložiti carinjalni pošti odobrenje odbora narodne banke v Ljubljani.

Čenjenim gospodom članom se uljudno naznanja, da je nakupovalnica blaga krojačev in sorodnih obrti v Mariboru s 15. majem t. l. začela s prodajo blaga poslovaťi. Iz tega vzroka se vabi cenjene člane združene nakupovalnice v njihovem lastnem interesu kakor tudi v interesu nakupovalcev, da isto kolikor mogoče številno posećajo. — Vodstvo.

Komanda mariborskega vojnega okrožja javlja, da bo sprejetih v 1. artilerijsko podoficirsko šolo v Krugujevcu 100 mladeničev kot gojence. Natančnejši podatki so razvidni na občinski deski na mariborskem magistratu.

Sv. Areh, sv. Orih in sv. Urh. (Piše Davorin Zunkovič). Mi napravljamo izlete k sv. Arehu; v Mariboru imamo tudi lekarno pri sv. Arehu; imamo tudi cerkve sv. Oriha in hrib Orih. Tolmači se, da je sv. Areh isto kakor nemški Heinrich, in sv. Orih isto kakor nemški Ulrich. Tu obvlada zmešnjava, katero hočemo v naslednjem razjasniti. Za ime Heinrich je bila naša izvirna oblika Indrič, kakor nam to tudi česka oblika Jindrich potrjuje. Golovinnaja knjiga, to je ona knjiga s sedmimi pečati, pozna tu izraz Indrik, pa v drugem pomenu. Drugače se je še ime Indrič ohranilo v rodbinskih imenih. Naš sv. Areh pa ni nič drugega, kakor sv. Orih in obe te oblike za nemški Ulrich so tudi ravno tako napačne, kakor navidezno znastveni izraz Urh. Arih, Orih in Urh so le moške oblike ženskega imena Ursula (Ursula). Jeli pozna rimski martirologium poleg sv. Urše tudi takega svetnika Urha (lat. Ursus) mi sicer ni znano, ali znano mi je, da je naša stara oblika za nemški Ulrich in Ulrika — Orlik in Orlica. To vemo iz staroslovanskega macedonskega letopisa, takozvane Sarandoporske kronike, v koji letopisek k letu 6965 (to je 1456) poroča: Vljeto 6965 ubišenjemorija 9. v sredo Ugri kneza Ciljskoga Orika u Belgradu. — Treba bi bilo, da se prvotne oblike zopet uvedejo ter vse te zamenjave popravijo. Našim slavistom ki hočejo iz bil Srbom na ljubo bio napraviti, bodi povedano, da so leta 1456 macedonski Slovenci se pisali Belgrad, ter da hrvatski Vinodolski zakon iz leta 1280 še vedno piše: bil, dal itd. mesto bio in dao. Naš bil je torej prvotnejši in starejši. Če pa hočemo skupen jezik, se moramo zjediniti v tisti jezik, katerega so prej vsi govorili, ne pa, da bi mi morali tako govoriti, kakor danes kdo jezikoslovno nezgodovinsko govori. Učite se staroslovenščine, našega skupnega jezika, in potem ne boste več zagazili v take zablude!

Davorin Zunkovič:

Ivan Topolovšek.

Imena te obitelji ni nikoli imenoval, vendar je pa bržčas bila ta obitelj grofa Revertera, ki je bil kot italijanski poslanik na dunajskem dvoru, kar je razvidno iz nekega pisma. To službo je Topolovšek zapustil bržčas se le julija leta 1896.

Uradno natančno je pač dognano, da je bil Topolovšek vsled priporočila in vpliva grofa Ivana Harracha dne 1. marca leta 1897 poklican v službo administrativne knjižnice avstrijskega notranjega ministrstva, kjer je ostal do razsula bivše avstro-ogrske monarhije. Kakor se zdi, se je Topolovšek v tej službi počutil kot precej zadovoljen, zlasti, ker so bili njegovi predpostavljani možje plemenitega srca.

Tukaj so mu tudi prav resno prigovarjali, naj vendar enkrat napravi svoje izpite, da se ga more sprejeti v državno službo kot uradnika ter da na ta način zboljša

LISTEK.

Gladiatorji.

Druga knjiga. — Anteros.

(100. nadaljevanje).

«Sužnja je, naša sužnja!» je začel Damasip s cvilečim glasom. «S svojim lastnim denarjem sem jo kupil na trgu, o posvečena devica! Prisegam ti, da je res! Dokažem ti to, ako je treba! Tule je mož, ki jo je plačal! — O nesrečni Oarses, ali si me pustil v moji nesreči? —»

Zlikavi Egiptčan je stopil bliže, mirno in umerjeno, z licem človeka, ki ima vse zaupanje v pravičnost svoje stvari.

Mariamna pa se je zastonj trudila, da bi se izvila iz svojih povelj. Tako dobro so jo zavili in zvezali, da se je komaj genila, in da govoriti sploh ni mogla. V divjem upu, da se reši, je bila krog sebe in napenjala vse moči, da bi si vsaj odstranila prevezo, ki ji je zapirala usta.

Z dostojanstvenim mirom, s katerim so znale nastopati vestalke, je pokazala svečenica na voz in izpod njene pajčolane je vprašal jasen, rahel glas, ki ga je množica poslušala s spoštljivim strahom:

«Kaj je zagrešila?»

«Ničesar ni zagrešila, posvečena devica, prav ničesar ni zagrešila!» je odgovoril zlikavi Oarses. Pretkano je računal, da bi sicer vestalka pomilostila hudodelko, nikakor pa ne nepokorno sužnjo. — «Uboga sužnja je, pila na plesalka, grešna oseba. — Kako se naj drzmem, te o njej pripovedovati? Teden je temu, kar sem jo kupil,

tule moj prijatelj je priča, in prisegel bo, da je res. — Ali ne, Damasip, častivredni meščan? — Samo dva tisoč sestercijev sem dal zanjo, pa to je veliko denarja za mene, ki sem ubog človek in še izposoditi sem si moral polovico od tegale svojega prijatelja. Na trgu sem jo kupil in domov sem jo peljal k svoji ženi in otrokom, da bi trla lan in krtačila volno in si služila pošteno svoj kruh, — pošteno pravim, o posvečena devica! — In zato mi je ušla. Naznanil sem jo edilu* in skrbno sem jo povsod iskal. In danes sem jo našel v njenem brlogu. Lica je imela pobarvana in prsi nališpane in pijana je bila. Zvezal sem jo in jo položil v nosilnico. Ker pa se mi je polomila, — kajti ubog siromak sem, o posvečena devica, in siromašnega rodu, četudi sem rimski državljani — nosilnica torej, sem rekel, se mi je polomila, in ravno je prišel mimo moj patron v svojem vozu, pa sem jo položil na voz, da bi jo pripeljal domov, ker je še brez vesti. Vse to je res, prisegam ti, in tule moj prijatelj bo tudi prisegel. — Damasip, ali ne boš? —»

Spoštovani Damasip je res spremljal vsako besedo svojega vrednega sodruga z živahnimi kretnjami, ki so lastne vročevrtnim Italijanom in ki pomenijo ravno toliko ko pritrjevanje in zagotavljanje.

Glasno in tiho pripovedovanje obeh zlikovcev res ni ostalo brez vtisa na poslušalce.

Množica rada verjame to, kar je slabše o človeku in kdor slabo govori o bližnjem, jih ima na svoji strani, posebno še, če se sklicuje na priče, in najsibodo še tako lažnjive.

Tesneje in tesneje so ljudje obkoljevali voz, le strah pred vestalkami jih je še zadrževal in sovražni pogledi so

* Edili so bili mestni uslužbenci, ki so opravljali posle današnje policije in orožnikov.

leteli na ubogo temnooblečeno postavu, ki je brez pomoči sključeno sedela na vozu.

Pod dolгим belim pajčolanom vestalkinim se je morebiti zasvetilo njeno oko v pomilovanju ali pa v jezi — kakršno je pač bilo njeno razpoloženje do uboge sestre. Najsi pa je bilo njeno osebno mnenje ugodno ali neugodno za nesrečno deklico, po pripovedovanju Oarsesovemu je mogla svečenica-vestalka storiti le eno —

Njena bleda, drobna roka je nepotpežljivo zamahnila, vitka nadzemeljska prikazen je strogo in ponosno stopila naprej, spreved se je premaknil — in odnesel seboj zadnjo slabotno upanje uboge Mariamne —

S skrajnim naporom vseh svojih obupnih moči je zrahljala in odrinila Mariamna prevezo, ki ji je mašila usta v smrtnem strahu se ji je izvil iz prsi presunljiv krik grozote, — brezupno in nezavedajoč se je zaklicala ljubega ime.

«Eskal! Eskal!» — Vestalke so odšle mimo in voz se je že premaknil, — toda Britančevo ime je delovalo kakor strahoten čar na gledalce —

Komaj je zamrl krik v množicah, se je gneča siloma razcepila, ljudje so odletavali na vsako stran kakor slama pod pritiskom dvojih orjaških pleč, nad katerimi je kraljeval neustrašeni, pošten obraz gladiatorja Hirpina. —

Hudo so težile dolge ure tistega usodnega večera tega strokovnjaka, boja in vina željnega borca in njegove tovariše. Zavezati so se morali s prisego, da bodo ostali trezni in se vzdržali — to jim je menda še huje grenilo ure — vsakega boja in pretepa. Ta obljuba jim je odvzela edine vire, ki so še dajali njihovemu življenju mičnost in dražila.

(Dalje prihodnjic).

svoje gmotno stanje. Ministrstvo se je celo obvezalo, da plača zanj takse za izpite. Razven tega je dr. Susan zanj posredoval pri profesorju Jagiču, da bi mu le-ta ne delal nobenih težkoč pri dosegu doktorata, toda Topolovšek se za vse to ni zmenil. Zdi se, da Topolovšek ni zaupal obljubi vseučiliškega profesorja dr. Jagiča, kajti ravno Jagič je bil njegov največji znanstveni nasprotnik, ki je prvo Topolovškovo delo, kakor bom pozneje opisal, podvrget uničujoči kritiki. V Topolovškovi zapuščini se je našlo njegovo disertacijsko delo. Obravnava temo: «Zur Etymologie der homerischen Vogelnamen» — K etimologiji homerjevih ptičjih imen. To delo označuje njegovo izvanredno vsestransko globoko vedo na polju jezikoslovstva. Toda to delo ni našlo milosti pri profesorju Jagiču, ki je o tem napravil nekatere, večinoma zelo zaničljive cenzurne opazke, kar je pač imelo za neposreden vzrok, da se Topolovšek ni več maral ali mogel odločiti za rigorozne izpite.

Topolovšek je torej ostal ves čas svojega življenja, ker ni imel papirnatih zaščitnih šol, v stanju kot pomožni uradnik, čeprav je tudi tukaj splezal na takrat možno najvišjo stopnjo kot višji oficijant, to tem bolj, ker je bil v svoji službi zelo vreden in odlično uporabljen.

Leta 1888 ste mu dve ameriški vseučilišči ponudili profesuro za indijanske jezike, toda teh profesorur ni sprejel in sicer iz dveh vzrokov: Takrat mu je zbolela mati, ki ga je prosila, da naj ravno sedaj ne gre tje daleč v Ameriko, ker bi ga nikdar več ne videla, vrhutega je še pa vožnja v Ameriko združena z nevarnostmi. Razen tega se je našlo v njegovi zapuščini dvoje pism ameriških misijonarjev, iz istega leta, v katerih ga oba misijonarja svarita, da naj nikar ne prevzame teh profesorur, ki bi ga na noben način ne zadovoljile, kajti ta vseučilišča imajo značaj kake evropske meščanske šole. To je bil menda merodajen razlog, zakaj da je odklonil ponujeni mu profesuri na ameriških vseučiliščih.

Razven tega je bil leta 1910 poklican kot vseučiliščni profesor za sanskrit, keltski jezik in za slavistiko ter za indijanske jezike na vseučilišče v mesto Löwen v Belgiji, kar je dokazano iz nekega Topolovškovega pisma kot odgovor na rektorat imenovanega vseučilišča. Iz katerega razloga ni sprejel te profesure, ni nikjer razvidno, bržčas pa iz razloga, ker ni hotel prekiniti svojih znanstvenih študij.

Vpliv svetovne vojne, ki je temeljito spremenila vse razmere, je bil tudi na našega Topolovška zelo velik.

Akoprav je že bilo njegovo življenje pred vojno vsled dejstva, da se ni mogel za ničesar odločiti, torej vsled lastne krivde, polno pomanjkanja je postal njegov položaj po končani svetovni vojni naravnost nevzdržljiv. Trpel je vsled vedno bolj naraščajoče draginje pomanjkanja, kajti od svoje plače se ni več mogel preživljati, a svojih prihrankov, ki jih je določil za stara leta, se pa ni hotel dotakniti, in tako je stradal v pravem pomenu besede kot zapuščen od celega sveta. Naj tukaj navedem besedilo pisma, dvornega svetnika dr. Susan-a z dne 16. aprila leta 1921: Ker Ivan Topolovšek meseca junija 1918 že nekaj dni ni prišel v urad in nisem vedel, kaj je z njim, sem se odpeljal v Maria Enzersdorf, kjer je že od leta 1897 naprej stanoval v hiši starega prijatelja rajnega, leta 1913 umrlega Jakoba Pukl. Tam je imel majhno sobico. Trenutka, ko sem stopil v njegovo sobico, ne bom pozabil, dok-

ler bom živel. Topolovškovo stanje je bilo zelo žalostno, popolnoma je bil obnemogel in je ležal v postelji brez moči. Sel sem po zdravnika, ki je dognal nevarnost otrplosti srca. S pomočjo ministrstva se mi je posrečilo, da smo ga spravili v bolnico, kjer je imel boljše hrano in dobro oskrbo. V bolnici je kmalu okreval toliko, da je bil sposoben za odpotovanje. Dne 15. decembra leta 1918 je Topolovšek odpotoval, ker na Dunaju ni mogel ostati, kajti vsled preobrata bi bil itak izgubil svojo službo, k svojemu bratu Jožefu v Trebnju na Dolenjsko, ki je tamkaj živel kot vpokojeni šolski vodja in posestnik. Tamkaj je ostal do 3. novembra 1920. Za njega je res prav po bratovsko skrbel brat Jožef, manjkalo mu ni prav ničesar, toda za našega Topolovška ni bilo več rešitve, kajti vsled dolgotrajnega pomanjkanja in stradanja je bil tako oslabljen, da so mu noge otrpele in so ga morali spraviti v ljubljansko bolnico. Iz bolnice je bil kmalu na to izročen umobolnici, kajti od časa do časa se mu je zmračil um. Tam je pa umrl že 6. januarja leta 1921 na pljučnici in je bil dne 8. januarja pokopan na tamkajšnjem pokopališču. Njegovega pogreba se ni udeležilo ne vseučilišče v Ljubljani in tudi ga ni omenilo društvo slovenskih pisateljev. Krsti so sledile 4 osebe, dva brata, en nečak in neka druga ženska, ki ga je že od poprej poznala. Tako je pokopal naš narod tega učenjaka.

Ivan Topolovšek je bil srednje postave in precej krepkega telesa. O lastnostih njegovega značaja nam podaja verno sliko dr. Susan, ki je bil s Topolovškom skozi 21 let v ene min istem uradu, mu bil naklonjen, ga spoštoval ter ga podpiral v njegovem znanstvenem stremljenju ter bil njegov dobrohoten predstojnik. V imenovanem pismu pravi: Topolovšek je bil mož, ki je živel sam zase, v ospredje se ni nikdar rival in čeprav sva bila skupaj toliko let ter v najboljših medsebojnih odnosa, zlasti, ker sva v Maria Enzersdorfu skupaj stanovala, vendar nisem mogel nikdar dobiti globokejšega vpogleda v njegovo notranjost.

Bil je pač čudak ter je kot tak hranjeval kot skrivnost svoje življenje na znotraj in zunaj. Svoje bogoslovne študije je baje opustil iz globoke ljubezni do neke deklice, ki je pa zarana umrla. Ako je ta epizoda napravila globok vtis na Topolovška, je iz tega razlagati, da je bil v poznejših letih samotar ter živel ločeno od sveta. Privikrat sem ga videl, ko sem še bil slušatelj dunajskega vseučilišča. V vseučiliščni knjižnici mi je vselej padal v oči nek starejši mož, ki je izgledal, kot kak duhovnik in ki je imel pred seboj cele kupe knjig. Mi mlajši dijaki smo vselej zrlj nanj zelo radovedno in že takrat je bil na glasu kot jezikoslovec. Bil je to Topolovšek, ki je preživel velik del dneva v knjižnici pred kupom knjig. Z njim se takrat nisem seznanil.

Dr. Suzan piše nadalje: «Topolovšek se je vedno in povsod, kjer je sedel, stal ali hodil, bavil z jezikoslovjem. To življenje kakega učenjaka je bilo polno pomanjkanja in brez vsakega pospeševalnega priznanja, odklanjajoč vse, kar bi utegnilo napraviti človeško življenje na kakoršni koli način prijetno. Iz tega vzroka sem ga začel zelo globoko spoštovati. Topolovšek je bil mož značaja, dobrega srca, kljub temu, čeprav sam ubožen, je bil dobrosrčen napram drugim. Bil je plemenita duša v sredi materijalističnega sveta. Slovan je bil skozi in skozi, ostal je svojemu narodu zvest, čeprav je vsakogar ljubil in ni nikogar sovražil.

Inserirajte v naših listih!

Pozor! CENJENE DAME!

Najnovejši modeli svilenih klobukov in slamnikov dobite po najnižjih cenah pri modistinji

Mariji Savnik, Maribor, Mlinska ulica 9

Sprejmejo se vsakovrstni stari klobuki in slamniki v popravilo in moderniziranje.

Lepo posestvo

na prometnem kraju, primerni za denarni zavod ali večjo pisarno se dajo v najem v Mariboru. Najemnina po dogovoru. Ponudbe pod «Lepi prostori», Ljubljana pošto ležeče do 25. maja. 2-2 20

Družabnik

Za dobro vpeljano trgovino z mešanim blagom, v sredi mesta Maribor, na prometnem mestu se išče. — Ker ima podjetje svojo lastno koncesijo, lahko vstop vsak, če tudi ni od stroke, kot tihi družabnik. Potrebni kapital 200—300.000 K, kateri znesek bi se izbirno obrestoval. Ponudbe je poslati na upravo lista pod «Družabnik 200.000». 1-2 207

Trgovina

na prometnem prostoru v Mariboru se z vso zalogo in opremo ali samo z opremo po ugodni ceni prodaja. Ponudbe je poslati na upravo lista pod «Trgovina 800». 1-2 206

Naznanilo.

Vsled vedno bolj naraščajočih cen za vse surovine in drugih potrebščin so mariborski kavarnarji primorani, da s 15. majem t. l. zmerno zvišajo vse svoje cene. 209

Slivnica pri Mariboru

Veliko popravilo na cerkvenih in nadarbinskih poslopjih v Slivnici se takoj odda. V poštev pridejo zidarji, tesarski in mizarski mojstri. Pojasnila in dogovore v nedeljo, dne 21. maja dopoldne ob 9. uri na licu mesta. — Načelnik cerkvenega konkurenčnega odbora Taferner Ivan. 208

Odvetniški pisarni

dr. Fran Irgolič

Maribor, Aleksandrova cesta 45 in

dr. Igo Janca

(prej Murska Sobota)

sta se združili.

Nova trgovina! Franjo Starčič

Usojam si slav. občinstvu naznaniti, da sem se preselil s svojo trgovino

iz Trubarjeve ulice v Vetrinjsko ulico 15, Maribor.

Trgovino sem na novo opremil in se bom trudil svoje cenje odjemalce postreči s svežim blagom po zmernih cenah ter se priporočam za obilen obisk.

Z velespoštovanjem

Franjo Starčič.

203

Žepne ure precizijske in stenske popravljiva najsolidneje tvrdka R. Bizjak, Maribor, Gosposka ulica št. 16. 36-30

Kupim zmedene in rezane **ženske las** samo v večji količini ter dobro blago.

J. Vacek Praga

Cenj. Ponudbe z navedbo količine in cene prosimo poslati najkasneje do 15. t. m. na naslov: 8. Strmolci, Ljubljana, Pod Trančo št. 1. 3-3 198

Požarna bramba v

Bistrici pri Rušah priredi dne 28. maja 1922 v gostilni A. Glaser v Bezeni vrtno veselico z predstavo «Samo gasilca hoče». Svira del gasilnega društva v Pekrah. Čisti dobiček je namenjen za gasilno orodje. Pričakuje se obilen obisk.

Dve hiši v bližini kolodvoru za vsako obrt pripraven lokal in stanovanje takoj za imeti se prodaja. Vpraša se Mlinska ulica 6, ali Košak 147 Lajtersberg, Maribor. 204

Oglejte si

izložbe in zalogo novodošlega manufakturnega blaga kakor sukna, platna, blačevine, delci za bluze, perila, robcev, nogavic i. t. d. in prepričajte se

o resnično znižanih cenah v trgovini

JOSIP KARNIČNIK, Maribor, Grajski trg 1

Brezobvezno k nakupu se nikogar ne sili.